

en saa urimelig Bestemmelse; denne Officer beholder nemlig sit Tillæg. — Jeg kommer dernæst til Endringsforslaget Nr. 104, som angaar Bygning af nye Skibe med fast Inventarium. Det ærede Medlem bemærkede, at det var et af Konfliktpunkterne. Jeg skal slet ikke komme ind derpaa, men holde mig ganske til Sagen, som den saglig foreligger. Jeg har foreslaaet denne Post laar, ligesom jeg gjorde ifjor, fordi jeg antager, at det vil være den hensigtsmæssigste Forøgelse, man kan give Flaaden. Jeg havde ikke nogen som helst Tvivl om, hvorledes det Skib vilde stille sig. Det havde jo allerede engang været ude, og man kan virkelig af Skibets Tegninger og af, hvad det præsterer under moderate Forhold, saa nøie slutte sig til, hvorledes det vil stille sig under andre Omstændigheder, at man ikke behøver at nære nogen Tvivl. For mit Bedkommende har der derfor ikke gjort sig nogen Tvivl gjældende. Underledes stiller Sagen sig derimod for en stor Del af Thingets ærede Medlemmer. De begrundede nemlig deres Modstand ifjor paa, at Skibet ikke var tilstrækkelig prøvet og navnlig ikke prøvet i håardt Veir. Denne Prøve har jo nu fundet Sted og er falden overordentlig godt ud, og jeg tør derfor maasse haabe, at de ærede Medlemmer af Thinget nu have faaet samme Tillid til Skibet, som jeg allerede i lang Tid har havt. Den ærede Ordfører for Mindretallet (Thomsen) anbefalede ærede Medlemmer at læse de Uddrag, der ere givne dels af Chefens Generalrapport, dels af Eskadrechefens Rapport. Jeg tør maasse gaa lidt videre og med Formandens Tilladelse oplæse et Stykke af en af disse Rapporter. Jeg vil tage, hvad Eskadrechefen skriver. Han skriver saaledes: „I min Rapport efter Eskadretøget i 1879, dateret 19de November, Nr. 109, har jeg allerede udtalt mig om Pandserbatteriet „Helgoland“'s fortræffelige Egenfaber som Kampskib og Manøvrerskib og som Søskib. — Ved Tøgtet iaar har jeg end yderligere faaet denne Opfattelse bestyrket. Under Eskadrens Seilads den 23de September søndenfor Falksterbo forefandt vi her, med Storm af Osten, en meget høj og krap Sø, som, da det havde blæst håardt i mange Dage, vistnok kan anses for Maximum af den Sø, der kan sætte her, og medens „Lindormen“ maatte signalere om Tilladelse til at søge Læ, var der meget ringe Bevægelse at mærke i „Helgoland“, og den holdt med Sø og Vind tværs sin Kurs med samme Sæthed som i helt smalt Vand, og uden Vanstæthed vilde det kunne have brugt sit Batteri. Pandserbatteriet „Helgoland“ er et Skib, der, hvad Spdygtighed angaar, staar langt over de Fordringer, som vore Farvande stille til et Skib, og da det hermed forener stor Manøvrelethed og som Kampskib er udstyret med de bedste og nyeste Vaaben af alle Arter og alle fortrinlig indstillede, kan jeg kun fastholde og atter fremsføre min tidligere udtalte Mening om det, at det er

et i alle Henseender vellykket Pandserkib“. Paa lignende Maade udtaler Skibschefen sig. Jeg mener derfor, at der er al mulig Grund til at have fuldstændig Tillid til, at man virkelig har faaet et godt Skib i Flaaden, og der kan dog fornuftigvis neppe være nogen Tvivl om, at vi bør have enkelte større Pandserkibe, saa at, selv om „Lordenstjold“ falder nok saa godt ud, hvad jeg slet ikke betvivler, at det vil gjøre, kan der ikke deri ligge nogen som helst Grund til ikke at ville gaa ind paa Bygningen af et nyt Skib af Helgolandstypen. Jeg skal forøvrigt gjentage den Bemærkning, som blev fremsat af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds, at det er besynderligt, at Udvalgets ærede Flertal, naar det saameget ønsker, at „Lordenstjold“ skal prøves, negter den Pandserkibe, hvis Beskydning skulde vise, hvilken Styrke „Lordenstjold“'s Pandser har; thi det er ubelukkende der, en Prøve behøves. Saa slet konstruerer man ikke, at de Skibe, der bygges her, skulde vise sig som slette Søskibe. Der var derfor ikke Stort at se af Helgolandspøverne; man maatte iforveien vide, at de vilde falde saa gunstig ud, som Tilfældet har været. Hvad der derimod er nødvendigt at prøve, er „Lordenstjold“'s Pandserstyrke, idet Pandseret, som bekendt, der er anbragt paa en ganske anden Maade end paa andre Skibe. Der var et æret Medlem, der nu tilraabte mig: „Lindormen“, formodentlig til Oplysning om, at man dog kunde bygge Skibe, der ikke vare saa gode Søskibe. Ja, det kommer naturligvis an paa, hvad man bygger et Skib til. Naar man bygger et Skib alene til at bruges i vore allerinderste Farvande, til i Grunden kun at kunne gjøre samme Tjeneste som en lille Kanonbaad, saa kan man ikke vente et egentligt Søskib, og det var Tilfældet med „Lindormen“ og er egentlig ogsaa Tilfældet med „Gorm“. — Det har jo været mig ret behageligt, at Udvalgets ærede Flertal har strakt sig ikke saa ganske lidt med Hensyn til visse Konti, nemlig C. 2—8; men hvad der har forundret mig endel, er den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører omtalte, at vi overhovedet vare blevne enige, idet han mente, at det skulde tyde paa, at jeg havde filllet overdrovne Fordringer. Jeg kan forsikre den ærede Ordfører, at disse Konti, som angaa Skibes Reparationer og Værftets Forsyning, ere de af alle Konti paa § 23, hvor man trænger allerhøjest. Det kan være vanskeligt at faae Penge til at bygge nye Skibe, men det er endnu vanskeligere at faae Penge til at

#### Rettelse.

Sp. 1641 S. 4 f. n.: „Sals“, læs: „Mols“.